

Arrest

nr. 301 218 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. LERNOUT
Stroobantsstraat 48 B
1140 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X (wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder), die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. LERNOUT verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger uit Isfahan. De laatste 5 à 6 maanden voor uw vertrek uit Iran woonde u met uw echtgenoot L. B. (...) (O.V. (...)) in Malekshar. Voordien woonden jullie samen gedurende een jaar in Kane Isfahan. Uw echtgenoot richtte in 1386/1387 (Iraanse kalender, stemt overeen met 2007/2009 in de Gregoriaanse kalender) samen met enkele vrienden een groepering op die bijeenkomsten hield waarbij de islam en de koran werden bekritiseerd. Uw man is sindsdien enkele keren door de autoriteiten gearresteerd wanneer hij met vrienden bijeenkwam. Wanneer deze groepering in

11.1394 (januari 2016) samenkwam, vielen de autoriteiten binnen. Uw echtgenoot wist te vluchten, maar zijn laptop met religiekritische informatie op werd in beslag genomen. De volgende ochtend vielen de autoriteiten, in afwezigheid van uw echtgenoot, jullie woning binnen. De autoriteiten doorzochten de woning en vonden enkele flessen alcohol. Er werd u gevraagd waar uw echtgenoot was en u diende hem te zeggen dat hij zich bij de politie moest melden. Uw echtgenoot werd beschuldigd van het houden van illegale bijeenkomsten. Na het vertrek van de autoriteiten belde u uw echtgenoot op. Nadat u hem had gevraagd waar hij was, vertelde u hem over de inval en zei u hem niet naar huis te komen. Jullie spraken af elkaar later die dag te zien in Shahinshar. Zo bleef u tot aan jullie vertrek uit Iran met uw echtgenoot geregeld afspreken. Een paar dagen na de eerste huiszoeking kwamen de autoriteiten u thuis opnieuw vragen waar uw echtgenoot was. U zei hen het niet te weten. Op 1.12.1394 (20 februari 2016) verliet u met uw gezin uiteindelijk Iran. Uw echtgenoot stak illegaal de Iraans/Turkse grens over en trof u en uw zoon die legaal het land hadden verlaten terug aan in Istanbul. Vanuit Turkije slaagden jullie er na drie pogingen in om over zee het Griekse eiland Chios te bereiken vanwaar jullie verder reisden naar Athene waar jullie een dertigtal maanden verbleven. U kwam in Griekenland in aanraking met 'De Kerk van God' waardoor u en uw echtgenoot zich tot het protestantisme bekeerden en jullie zich lieten dopen op 27 februari 2017. U nam deel aan bijeenkomsten en misvieringen in uw kerk en verspreidde met kerkgenoten de blijde boodschap onder daklozen en andere behoeftigen. In de kerk kwamen soms mensen foto's nemen. Uw verzoek om internationale bescherming werd in Griekenland geweigerd en na dertig maanden besloot u met uw gezin verder te reizen. Jullie weken uit naar België waar uw verzoek om internationale bescherming op 24 augustus 2018 werd geregistreerd. In België ging u twee à drie keer naar de kerk. In het opvangcentrum waar u verbleef praatte u met sommige medebewoners over het geloof. Na jullie vertrek uit Iran kwamen de autoriteiten nog langs bij uw schoonvader. Op 8 november 2019 weigerde het Commissariaat-generaal u en uw echtgenote de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing op 14 februari 2020 en weigerde jullie eveneens internationale bescherming. Op 25 februari 2022 verzocht u, zonder België verlaten te hebben, opnieuw om internationale bescherming. U beriep zich op de motieven zoals uiteengezet in het kader van uw eerste verzoek. De Iraanse autoriteiten zochten uw echtgenoot nog steeds. Ten gevolge van uw man zou u gearresteerd kunnen worden. Op 25 juli 2022 verklaarde het Commissariaat-generaal uw tweede verzoek nietontvankelijk. U ging hiertegen niet in beroep en diende op 30 november 2022, zonder België verlaten te hebben uw derde verzoek in. U stelde in België deel te nemen aan betogingen tegen het Iraanse regime. U deelde daarbij louter pamfletten en karikaturen uit. Als gevolg van uw deelnames bezochten de Iraanse autoriteiten uw vader waarbij ze hem foto's toonden van uw deelname aan betogingen in België. Er werd uw vader gevraagd om uw activiteiten stop te zetten. U verklaarde verder dat u op sociale media uw standpunten jegens het Iraanse regime kenbaar maakt. Uw foto's en video's verschenen reeds op verschillende sociale media. Ook uw schoonmoeder werd bezocht door de Iraanse autoriteiten. Haar gsm werd gecontroleerd en zo vernamen de Iraanse autoriteiten via haar sociale media jullie activiteiten. U vreesde tot slot dat uw kind als gevolg van uw problemen gearresteerd zal worden en naar een speciale islamitische school zal worden gebracht. Op 13 februari 2023 werd uw derde verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal. Zonder in beroep te gaan tegen deze beslissing en zonder België te verlaten verzocht u drie weken later op 8 maart 2023 een vierde maal om internationale bescherming. U verwees naar uw eerder uiteengezette vluchtmotieven en herhaalde in België politiek actief te zijn. Zo nam u op 23 maart 2023 deel aan een betoging tegen het Iraanse regime. Aangezien op sociale media foto's van de betogingen terug te vinden zijn en omdat de Iraanse autoriteiten elke opposant buiten Iran in de gaten houdt, meende u dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België. U vreesde bij een terugkeer naar Iran gearresteerd en veroordeeld te worden. U vreesde voor uw leven en dat van uw gezin. Omdat uw zoon samen met u deelnam aan de betoging, vreesde u dat ook hij gearresteerd en opgesloten zal worden. Op 16 mei 2023 werd uw vierde verzoek niet-ontvankelijk verklaard. Zonder hiertegen in beroep te gaan en zonder België te verlaten, diende u op 13 juli 2023 uw huidig vijfde verzoek in. U wijst op uw deelname aan een demonstratie tegen het Iraanse regime aan de Iraanse ambassade op 19 mei 2023. U legt hiervan een foto neer en een screenshot van een social media account van manoto waarmee u wil aantonen dat u op één van hun foto's aangaande de demonstratie bent verschenen. U legt tot slot twee berichten van Iranintlv op sociale media voor aangaande het bezoek van de burgemeester van Teheran aan Brussel. U wijst erop dat betogers toen gefilmd en gefotografeerd werden door mensen van het Iraanse regime en dat vervolgens de in Iran verblijvende familieleden van de betogers gearresteerd en ondervraagd werden.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich

geen bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aan de directe vluchtaanleiding van u en uw gezin werd geen geloof gehecht. U en uw echtgenoot hadden evenmin aannemelijk gemaakt dat jullie (overtuigde) christenen waren die zich bij een terugkeer naar Iran als christenen zullen gedragen en/of er als dusdanig zullen worden gepercipieerd. Er kon aldus niet vanuit gegaan worden dat jullie in Iran problemen zouden kennen wegens een bekering tot het christendom. Wat betreft de arrestaties voorafgaand aan de inval in 11.1394 (januari 2016) werd opgemerkt dat deze niet jullie rechtstreekse vluchtaanleiding betroffen en dat uw echtgenoot enkel werd veroordeeld wanneer er alcohol en muziekinstrumenten werden aangetroffen. Het bestaan van beperkingen inzake alcoholconsumptie en het gebruik van muziekinstrumenten volstaat op zich niet om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Het opleggen van dergelijke beperkingen behoort tot de soevereine bevoegdheid van de verscheidene nationale staten. Uit de verklaringen van uw echtgenoot bleek verder dat hij na een opsluiting van hooguit twee dagen - nadat hij op heterdaad was betrapt - vrij kwam en louter veroordeeld werd tot het betalen van een boete. Deze beslissing en beoordeling werden op 14 februari 2020 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die u eveneens internationale bescherming weigerde. U ging hiertegen niet in beroep.

Op 25 juli 2022 werd uw tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen of feiten aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikte het CGVS over dergelijke elementen. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Het Commissariaat-generaal verklaarde op 13 februari 2023 ook uw derde verzoek niet-ontvankelijk. Het CGVS stelde toen vast dat u voor wat betreft uw eerder uiteengezette motieven geen elementen had aangebracht die de eerdere appreciatie hiervan konden ombuigen. Voor wat betreft uw in België ontplooid politieke activiteiten werd opgemerkt dat er geen geloof werd gehecht aan uw bewering dat de Iraanse autoriteiten als gevolg van deze activiteiten uw familie hadden bezocht. Daarbij werd onder andere aangestipt dat de Iraanse autoriteiten niet veel aandacht schenken aan wat asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter niet – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Iraanse autoriteiten schenken bovendien weinig aandacht aan terugkerende asielzoekers. Uw deelnames aan enkele betogingen in België – waarbij u geen bijzondere rol opnam – en uw berichten op sociale media volstonden aldus niet om te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Aangezien u niet aannemelijk had gemaakt dat u bij een terugkeer naar Iran aangehouden en vermoord zal worden, was het evenmin aannemelijk dat uw zoon vervolgens naar een speciale school zou moeten gaan om een islamitische opleiding te krijgen. U ging hiertegen niet in beroep. Op 16 mei 2023 werd uw vierde verzoek niet-ontvankelijk verklaard. U bracht immers geen elementen aan die de eerder in het kader van uw vorige verzoeken geformuleerde vaststellingen konden ombuigen. Zonder hiertegen in beroep te gaan diende u op 13 juli 2023 uw huidig verzoek in.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Wat betreft uw politieke activiteiten in België wijst u op het bezoek van de burgemeester van Teheran aan Brussel, waar u zelf niet op aanwezig was. Het feit dat bij dit bezoek demonstranten werden gefilmd waarop vervolgens de familieleden van de demonstranten in Iran gearresteerd en ondervraagd werden door de Iraanse autoriteiten is evenwel onvoldoende om a priori te gewagen van een nood aan internationale bescherming. Immers, zoals reeds eerder gesteld, blijkt uit informatie waarover het

Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran._surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. De foto van uw deelname aan een betoging op 19 mei 2023, het screenshot van manoto en de berichten aangaande het bezoek van de burgemeester van Teheran wijzigen deze conclusie niet. Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen noch door verzoekende partij worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van haar vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in hoofde van verzoekende partij geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoekende partij werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 24 augustus 2018 door verwerende partij bij beslissing van 8 november 2019 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat geen geloof kon worden gehecht aan de directe vluchtaanleiding van haar en haar gezin en dat zij en haar echtgenoot evenmin aannemelijk hadden gemaakt dat zij (overtuigde) christenen waren die zich bij een terugkeer naar Iran als christenen zullen gedragen en/of er als dusdanig zullen worden gepercipieerd. Wat betreft de arrestaties van haar echtgenoot voorafgaand aan de inval in 11/1394 (januari 2016) werd nog opgemerkt dat deze niet hun rechtstreekse vluchtaanleiding betroffen, dat haar echtgenoot enkel werd veroordeeld wanneer er alcohol en muziekinstrumenten werden aangetroffen en hij na een opsluiting van hooguit twee dagen – nadat hij op heterdaad was betrapt – vrijkwam en louter veroordeeld werd tot het betalen van een boete. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 232 619 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 14 februari 2020, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Haar tweede, derde en vierde verzoek van respectievelijk 25 februari 2022, 30 november 2022 en 8 maart 2023 werden door verwerende partij niet-ontvankelijk verklaard omdat door verzoekende partij geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Verzoekende partij tekende geen beroep aan tegen deze beslissingen van de commissaris-generaal.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorige verzoeken.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken. In het bijzonder haalt zij opnieuw haar politieke activiteiten in België aan als reden waarom zij niet naar Iran kan terugkeren (zie 'verklaring volgend verzoek' d.d. 18 augustus 2023, vragen 17-19).

2.2.6. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Inzake de thans door haar aangehaalde politieke activiteiten in België en de door haar neergelegde documenten ter staving van haar huidig verzoek wordt door verwerende partij immers op goede gronden het volgende gemotiveerd: *“Wat betreft uw politieke activiteiten in België wijst u op het bezoek van de burgemeester van Teheran aan Brussel, waar u zelf niet op aanwezig was. Het feit dat bij dit bezoek demonstranten werden gefilmd waarop vervolgens de familieleden van de demonstranten in Iran gearresteerd en ondervraagd werden door de Iraanse autoriteiten is evenwel onvoldoende om a priori te*

gewagen van een nood aan internationale bescherming. Immers, zoals reeds eerder gesteld, blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens posts op sociale media, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. De foto van uw deelname aan een betoging op 19 mei 2023, het screenshot van manoto en de berichten aangaande het bezoek van de burgemeester van Teheran wijzigen deze conclusie niet.”

Verzoekende partij werpt desbetreffend op dat het wel degelijk mogelijk is dat zij door haar politieke activiteiten in België een verhoogd risicoprofiel heeft, doch laat zij geheel na *in concreto* aan te tonen dat in haar hoofde daadwerkelijk sprake is van een verhoogd risicoprofiel. Dient te worden onderstreept dat in het kader van haar eerdere verzoeken reeds werd vastgesteld dat aan haar vluchtrelaas niet het minste geloof kan worden gehecht en dat zij bij de betogingen waaraan zij in België deelnam geen bijzondere rol opnam. Uit de thans door haar bijgebrachte stukken kan op geen enkele wijze het tegendeel worden afgeleid.

Ook uit de bij het verzoekschrift gevoegde foto's van haar en haar echtgenoot tijdens betogingen in België tegen het Iraanse regime (zie bijlage 4 van het verzoekschrift) blijkt slechts hun loutere deelname doch niet dat zij een bijzondere rol hadden. Deze stukken kunnen derhalve evenmin worden beschouwd als zijnde nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ten slotte brengt verzoekende partij nog een nieuwsbericht aan waaruit blijkt dat een familielid van personen die hadden deelgenomen aan een betoging in België problemen had gekend in Iran met de veiligheidsdiensten aldaar (zie bijlage 5 van het verzoekschrift). De Raad bemerkt evenwel dat dit evenmin volstaat om *a priori* te gewagen van een nood aan internationale bescherming, temeer nu de twee personen waarvan de moeder in Iran problemen zou hebben gekend nadat zij gefilmd werden op een betoging in België in het nieuwsbericht worden omschreven als “*twee uitgeweken Iraanse oppositieleiden*”. Dat ook personen zonder een verhoogd risicoprofiel bij terugkeer naar Iran riskeren te worden vervolgd door de Iraanse autoriteiten louter omwille van hun deelname aan betogingen in het buitenland, kan hieruit niet worden afgeleid.

2.2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.8. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 4). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (zie administratief dossier, stuk 6, ‘verklaring volgend verzoek’ d.d. 18 augustus 2023). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT